

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 76/2019
29.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 660/18 од 31.08.2018. године и КжЗ бр.25/18 од 23.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 660/18 од 31.08.2018. године и КжЗ бр.25/18 од 23.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 660/18 од 31.08.2018. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Ужицу преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу К бр.569/17 од 11.06.2018. године па је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци у коју казну му се урачунава време лишења слободе по решењу о задржавању у ПУ Ужицу Ку.бр.лс.555/17 од 09.06.2017. године у периоду од 09.06.2017. године до 10.06.2017. године и истовремено одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у ..., улица ..., без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени АА обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је одлучено да ће се о висини трошкова кривичног поступка одлучити посебним решењем сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП, а на основу члана 258. ЗКП оштећена ББ је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ бр.25/18 од 23.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адвоката Михајла Крстића и потврђена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 660/18 од 31.08.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Михајло Крстић због битних повреда одредаба кривичног поступка и повреде члана 507. и 511. ЗКП, члана 449. ЗКП, члана 191. ЗКП, члана 3. ЗКП, чланова 68, 71, 74, 86. и 88. ЗКП, повреде члана 32. и 33. Устава Републике Србије и повреде члана 6. Конвенције о заштити људских права и основних слобода, а из образложења произилази да је исти поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење, с тим да се нареди да се овај поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаног сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване искључиво на исказу који је окривљени дао пред полицијом, који је извучен из контекста, и који исказ треба да буде изузет из списка предмета, јер није

потписан од свих лица која су присуствовала давању исказа, те се не може користити као доказ, на који начин се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је записник о саслушању осумњиченог пред Полицијском управом у Ужицу од 09.06.2017. године сачињен у присуству осумњиченог АА, браниоца осумњиченог адвоката Владана Јовановића, јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ужицу Драгана Вукића, овлашћеног службеног лица ВВ и преводиоца ГГ, а да записничара није ни било, да је наведени записник у свему сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и да су осумњичени АА, као и сва друга присутна лица потписала записник.

Имајући у виду да је записник о саслушању осумњиченог АА сачињен пред ПУ у Ужицу дана 09.06.2017. године сачињен од стране овлашћеног службеног лица, и да су саслушању присуствовали осим осумњиченог и његов бранилац, јавни тужилац и преводилац, што је такође у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, као и да је записник од стране свих присутних без примедби потписан, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна окривљени мора имати браниоца од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА приликом саслушања у ПУ у Ужицу имао браниоца адвоката Владана Јовановића који је потписао записник о саслушању осумњиченог, а да је касније изабрани бранилац овог окривљеног на основу пуномоћја од 10.06.2017. године које су потписали отац и мајка окривљеног, био адвокат Михајло Крстић и то до окончања овог кривичног поступка, па су наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду члана 74. ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих повреда закона из члана 507, 511, 449, 191, 3, 68,71, 86. и 88. обзиром да наведене повреде закона не представљају законом прописане разлоге у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену повреде члана 32. и 33. Устава Републике Србије и повреду члана 6. Конвенције о заштити људских права и основних слобода, јер је у смислу члана 484. ЗКП уколико се захтев подноси из наведених разлога неопходно доставити и одлуку Уставног суда и Европског суда

за људска права, а што у конкретном случају бранилац окривљеног АА није учинио.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић